

Ikke for alles Vedkommende!) Den højtærede Finansminister siger, det er en Fejlsagelse. Jeg sagde ogsaa, at jeg havde tet det i Bladene, og Bladene er jo ikke altid lige godt underrettede. Men jeg skal dertil kun sige, at der gaar rimeligvis nogle Dage, inden disse Forslag bliver vedtaget, og der gaar endnu flere, inden de bliver gennemført, og Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være Hypotekbanken, der skal skaffe disse Midler, vil til den Tid blive overvejet af den til den Tid værende Finansminister og den til den Tid værende Styrelse for Hypotekbanken. I hvert Fald kan jeg ikke se, at der fra Hypotekbankens Side kan næres nogen som helst Betænkelighed ved den foreslaaede Udvidelse, da Bankens Styrelse ogsaa skal skønne over, om de Obligationer, den skal overtage, fyldestgør de Betingelser, der er stillede her, nemlig at de er fuldt solide, borsset fra Statsgarantien, og endvidere, at de har denne Garanti, og det kan heller ikke paavirke Sikkerheden, i alt Fald ikke forringe den for de Laan, der allerede er optagne. Hvis det kunde det, vilde det være en meget betænkelig Omstændighed, men det kan det ikke. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget, som det foreligger, og kan give det denne Anbefaling ogsaa paa mit Partis Vegne, men jeg vil finde det naturligt, at Lovforslaget henvises til Udvalgsbehandling. Det er jo muligt, at der der kunde komme Tanker frem, som kunde bidrage til yderligere at forbedre Lovforslaget. Jeg skal derfor tillade mig senere, naar Forhandlingerne er tilendebragte, at stille Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg.

Inden jeg slutter, vil jeg dog endnu gerne tilføje et Par Ord om Hypotekbankens hidtidige Virksomhed. Det skal straks erkendes, at denne Virksomhed ikke kan betegnes som straalende. Den er ikke blevet saa stor som ventet, da Hypotekbankloven blev vedtaget. Grunden dertil har jeg allerede nævnt. Det er den, at Rentefoden i Frankrig ikke længere staar i det Forhold til Rentefoden herhjemme, som da Loven blev vedtaget; Rentefoden i Frankrig er successive steget i Forhold til Rentefoden herhjemme. Forskellen er blevet mindre og mindre. Allerede da Hypotekbanken optog sit tredie Laan, kunde Kreditforeningsobligationer sælges til større Kurs herhjemme end Hypotekbankobligationer i Paris, og nu under Verdenskrigen er Forholdet blevet yderligere forringet. Det er da let at forstaa, at Hypotekbanken ikke har kunnet komme

til at virke i det Omfang, som man under andre Forudsætninger, da Loven blev givet, ventede, at den kunde komme til. Men heldigvis er der dog ingen Grund til at fortryde, at Hypotekbanken blev oprettet, thi nogen Nytte har den dog gjort i alle de tre Retninger, i hvilke den blev sat til at virke. Der kan saaledes ingen Tvivl være om, at den særlig i sine første Aar bidrog ikke helt uvæsentligt til dels til Tider at højne Kreditforeningsobligationernes Kurs, dels til andre Tider til at forhindre eller mindske en større Nedgang, som der ellers vilde være kommet. Den har i alt opkøbt ca. 34 Mill. Kr. af Kreditforeningsobligationer, og det har bidraget sit til at stimulere Kurserne paa disse Papirer. Og de Papirer, som Hypotekbanken har købt, ligger fast, hvad der ogsaa har sin Betydning for Obligationskurserne senere. Dernæst har Banken bidraget ret væsentligt til at regulere Udbudet af Tiendebankobligationerne, hvilket har haft sin Betydning ogsaa for andre rentebærende Papirer. Endelig har Banken aflastet Statskassen for alle de 1ste Prioritets-Husmandsobligationer, som den har overtaget indtil den allerseneste Tid, i alt ca. 19 Mill. Kr. 3 pCts Statshusmandsobligationer, hvorved Staten har faaet et i Forhold til Kursen tilsvarende Beløb frigjort til anden Anvendelse. I alt har Hypotekbanken tilført vort Pengemarked nominelt ca. 50 Mill. Kr.

Og endelig kommer dertil, at Banken hele Tiden — foruden at spare Statskassen for Udgifterne til en Direktion for Tiendebanken — har kunnet afholde alle Udgifter til sin egen Administration. I Hypotekbankloven af 1906 hedder det i § 14, at „Til Bankens Etablering og eventuelt Tab ved dens Ikrafttræden kan Statskassen yde et Tilskud af indtil 50,000 Kr.“, som dog senere skal tilbagebetales, naar Banken er i Stand til det.

Men denne Paragraf har Banken aldrig haft nødig at ty til. Den har selv kunnet betale sin Administration hele Tiden og har desuden opsamlet en Reservefond paa ca. 300,000 Kr., lige som den ved andre Foranstaltninger har kunnet konsolidere sig ogsaa paa anden Maade, saa jeg tror, at dens Status kan betegnes som god, hvad ogsaa det højtærede kongevalgte Medlem (Deuntzer) — der i de senere Aar har været Ordfører for dette høje Tings Udvalg, der har behandlet Hypotekbankens Regnskaber — gentagne Gange har udtalt. Og dette Medlem er jo meget sagkyndig,